

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

POUŤ K MISIJNÍMU KŘÍŽI VE STŘEDU 30. 3.

DUBEN 2022

Křížová cesta v neděli 20. 3. 2022 – vedou Josefové z naší farnosti

Křížová cesta v neděli 27. 3. 2022 – vedou Marie z naší farnosti

Úklid kostela po ukončení nové elektroinstalace

SLŮVKO FARÁŘE

Když je potřeba zabrat...

Za mými zády je krásný pohled na rybník Nezmar. Předě mnou jsou zadní zdvojené vstupní dveře na kůr, které jsou poměrně nízké, a tak jsem na to upozornil většinou dospělé osoby, které tam vstupovaly se mnou až poté, co jsem se nejdříve sám několikrát udeřil hlavou o nízká futra. Pak už si to člověk pamatuje, že se má trochu sklonit. Už tolikrát jsem po těch schodech stoupal nahoru. Sám nebo s někým. Těch točitých schodů až po kůr je tam celkem dvacet jedna. Na malé podestě můžete vstoupit vlevo do dřevěných dveří na samotný kůr k varhanám. Vpravo jsou také provizorní „dveře“, které vedou dál na půdu kostela a do věže, ale na těch je visací zámek, takže tam se nedá. Ale vím, kde je klíček, takže dál mohu. A právě tam jsem se už mnohokrát vydával například s dětmi, kterým jsem chtěl ukázat zvony, s pracovníky firem, které prováděly různé práce na půdě nebo ve věži, s lidmi, kteří projevíli zájem zhlédnout tento prostor mnohým tak neznámý a nedostupný. Tolikrát jsem si říkal, že by to bylo moc krásné, kdyby tyto prostory nad chrámovou lodí, presbytářem (prostor nad oltářem) a ve věži byly uklizené, ale myšlenka ještě není čin... A nevím, zda mi uvěříte, že když přišli konkrétní farníci s nápadem, že by se mohla celá půda kostela uklidit, skoro jsem si řekl, že se to nepovede. Ach já nevěřící Tomáš. Ale když se několik mužů šlo se mnou podívat na půdu, aby se „prozkoumal terén“ a začalo se hledat konkrétní datum brigády, začal jsem být na jedné straně trochu nervózní, na straně druhé lehce nedůvěřivý, zda se to povede. A jestli po vyhlášení brigády hlavně pro muže z farnosti a po písemné žádosti v našem farním zpravodaji Nedělníčku se vůbec najdou takoví dobrovolníci, kteří se mají ještě navíc přihlásit do určitého data na určité telefonní číslo. Má nervozita s blížícím se datem brigády stoupala a odvaha zeptat se organizátorů, jestli se někdo přihlásil, ta se skoro vůbec nenašla. A pak přišlo to sobotní ráno 5. března, kdy po ranní mši svaté jsem se ještě zeptal, co je potřeba zajistit, ale všechno už bylo nachystáno. Tak jsem oblékl krásně modré montérky, začal jsem se „plantat“ mezi brigádníky a stále jsem bojoval s pocitem, že to snad není pravda, že jich přišlo tolik. Jak se jim práce povedla, posuďte sami z následujících písemných příspěvků přímých účastníků. Že jsem dost pracoval, bylo zřejmé z toho, že na závěr byla většina mužů podobná havířům, kteří právě vyfárali ze šachty, akorát moje montérky byly furt fajne. Moc děkuji všem mužům za odvedenou práci.

PKF

„POKOJ VÁM“

Každý z nás používá jakýsi způsob vyjádření pozdravu vůči svému okolí, ať už při setkání s někým známým anebo i neznámým (setkání - na úřadě, u lékaře, v práci, při sportu apod.) prostě kdekoliv na veřejnosti. Pozdrav je výraz jakési slušnosti a úcty vůči druhým i vůči okolí.

V našich „zeměpisných šířkách“ se často zdravíme: Dobrý den ... Ahoj..., Jak se máš..., Jak se daří? apod. Pokud je den opravdu krásný a naše přání od srdce, tak se nám i tento den zdá opravdu lepší a máme z tohoto setkání radost.

Asi nikdy a nikde jsme však neslyšeli pozdrav „Pokoj Vám“ v hebrejštině „Shalom“. Možná si vzpomeneme kdo tento „pozdrav pokoje“ použil jako první a při jaké příležitosti to bylo. Ano bylo to při prvním setkání Ježíše Krista s apoštoly po jeho Zmrtvýchvstání. Pán Ježíš vstupuje do večeradla a opakuje tento pozdrav celkem třikrát. V těchto dvou slovech chce náš Pán vyjádřit jistým způsobem celé velikonoční poselství, přičemž dává všem jakýsi dar nového života, zahájeného jeho zmrtvýchvstáním.

Pokoj se tady identifikuje jako "novost" vložená do příběhu Ježíše Krista a Velikonoc. Můžeme říci, že vyvěrá z hluboké obnovy lidského srdce. Není tedy výsledkem lidských námah, ani jej nelze dosáhnout díky dohodám mezi osobami a institucemi. Je to spíše **dar**, který je třeba velkomyslně přijmout, pečlivě se o něj starat a s odpovědností a zralostí mu umožnit, aby přinášel plody.

Ať jsou situace jakkoliv pohnuté a napětí a konflikty jakkoliv silné, nic nemůže odolat účinné obnově, již přináší zmrtvýchvstalý Kristus.

On je náš pokoj. Jak se dočteme v Bibli ... *On svým křížem zrušil příčinu nepřátelství, "vytvořil ve své osobě z těchto dvou částí jediného nového člověka a tím zjednal pokoj"*

Ježíšův pokoj je plný života, je tím pravým životem. Životem v harmonii s Bohem, přírodou, ostatními lidmi a určitě i se sebou samým.

Kristus nás svou smrtí na kříži smířil s Bohem a položil základy světa bratrského soužití všech. Křehká a po štěstí dychtící lidská bytost byla v Kristu vykoupěna z otroctví zlého ducha a ze smrti,

kteřá plodí smutek a bolest. Krev Vykupitele omyla naše hříchř. Takto jsme zakusili obnovnou moc jeho odpuštění. Boží milosrdenství otevířá srdce k odpuštění a s odpuštěním, které je nabídnuto a člověkem přijato, se buduje mír v rodinách a v každém jiném životním prostředí.

Blíží se čas, kdy budeme moci zase znovu prožít Pokoj v souvislosti s Ježíšem. Už starozákonní prorocťví ho předpovídá jako „Kníže pokojů“. Když přicházel na svět, andělé zpívali: „**Sláva Bohu na výsostech a na zemi pokoj lidem dobré vůle**“. Ježíš nám tento pokoj přináší jako svůj vzácný velikonoční dar. Nezapomeňme a nenechme se o tuto jeho velkorysost připravit ...

MP

Česká hymna - Kde domov můj

Znáte vše podstatné o naší hymně?

Českou hymnou je první sloka písně, která pochází z divadelní hry od **Josefa Kajetána Tyla** pod názvem **Fidlovačka aneb Žádny hněv a žádná rvačka** z roku 1834. Hudbu složil **František Škroup**.

1. Kde domov můj? Kde domov můj? Voda hučí po lučinách, bory šumí po skalínách. V sadě skví se jara květ, zemský ráj to napohled. A to je ta krásná země, země česká domov můj.	3. Kde domov můj? Kde domov můj? V kraji znáš-li, bohumilém, duše útlé v těle čilém. Mysl jasnou, vznik a zdar, a tu sílu, vzdoru zmar. To je Čechů slavné plémě, mezi Čechy domov můj.
2. Kde domov můj? Kde domov můj? V zemi, kde náš kníže svatý, vírou v Krista duší vzňatý, krev svou v oběť za nás lil, český národ vykoupil. V zemi slavné, otcům drahé, v české zemi domov můj.	4. Kde domov můj? Kde domov můj? Bože velký, Hospodine, ruka tvoje světům kyne Tebe vzývá národ můj, věčný Bože při něm stůj. Světovládny Hospodine chraň vždy český domov můj.

Svatý Josef přináší první jarní svátek

„Svatý Josef s tváří milou končí zimu plnou silou,“ říká stará pranostika. Svátek sv. Josefa byl považován za první skutečně jarní den. Lidé v tento den odhadovali, jaká bude úroda.

Pro naše předky byl tento den významným předělem v zemědělském roce. Den svatého Josefa považovali za první jarní svátek, ve kterém odkládali zimní šaty a oblékali jarní oděv. Pranostiky považují tento den za určující pro bohatost sklizně. Jedna z nich říká: „Na svatého Josefa den, když jasný, hospodář čeká rok krásný.“

Svatého Josefa, snoubence Panny Marie, zmiňují v Písmu svatém jenom evangelisté Matouš a Lukáš při líčení Ježíšova dětství. Ostatní zprávy jsou apokryfní a nelze je brát vážně. Jeho svátek byl přijat do římského breviáře v roce 1487. Papež Pius IX. zavedl roku 1847 svátek s názvem Ochrana sv. Josefa (Patrocinium), který se slavil třetí středu po Velikonocích, a v roce 1870 prohlásil Josefa, snoubence Panny Marie a pěstouna Ježíšova, za patrona církve. K českým patronům byl připočten v roce 1654 a v kalendáři má svoje místo 19. března. Kromě toho drží sv. Josef patronát také nad celou řadou řemesel spojených především se dřevem – nad tesařstvím, dřevorubectvím nebo truhlářstvím. Je rovněž ochráncem dětí a mládeže, křesťanských rodin a umírajících. Svatý Josef je zobrazován s lilíí, pastýřskou holí nebo tesařským nářadím. Jako patron dělníků je sv. Josef v mnoha zemích připomínán také 1. května.

V naší farnosti již od nepaměti naši předkové pamatovali na tohoto patrona. Toto jméno měli ve velké úctě a mnoho mužů se stalo jeho nositeli. V současné době se již jméno Josef vyskytuje málo, a přesto tento svátek se považuje za den, který není opomíjen. Jedna z tradic, která vznikla před mnoha desetiletími, se dodržuje do současnosti a všem Josefům v naší farnosti přijde dechovka pana Postulky zahrát pěknou písničku. Jsou vždy očekáváni a vítáni. Takže si velmi vážíme toho a děkujeme, že se tato památka udržuje. Budeme doufat, že ani v budoucnu tato tradice nevyumizí. „A tak zahraj, kapelo, ať je nám veselo!“

Letos muzikantům, když procházeli naše krásné město, přálo slunné jarní počasí. Pamatujeme také počasí velmi chladné, větrné, ba i mrazivé až k mínus 5 °C. To pak muzikantům skoro přimrzly nátisky ke rtům a zamrzly nátrubky u trumpet, když obcházeli Josefy v Benešově, aby jim zahráli pro potěšení a úsměv. I když se náš pan farář jmenuje Pavel, také jemu přijdou muzikanti zahrát pro radost.

Považujeme si této letité zvyklosti v našem městě, protože není známo, že by v okolí, kromě sousedních Bohuslavic, kde je tato tradice velmi mladá, se tato pěkná pozornost pro muže se jménem „Josef“ vyskytovala.

av

Předvelikonoční svátost smíření

DB – Zábřeh:

PÁTEK 8. 4. 2022:

15:30 – 18:00

18:45 – 19:30

Dolní Benešov:

PONDĚLÍ 11. 4. 2022:

08:30 – 11:30

(1 cizí zpovědník)

14:00 – 18:00

(1 cizí zpovědník)

19:15 – 20:30

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI DUBNU

Sbírka na CHRÁMY V IZRAELI

– odesílá se celá na opravy křesťanských chrámů v Izraeli – Bílá sobota u Božího hrobu 16. 4. 2022

Sbírka na KNĚŽSKÝ SEMINÁŘ

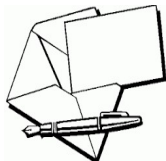
– odesílá se celá na potřeby Kněžského semináře v Olomouci
– neděle 17. 4. 2022

Sbírka na OPRAVY – neděle 24. 4. 2022

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

ÚKLID PŮDY KOSTELA

V únorovém Nedělníčku byla uveřejněna prosba týkající se pomoci při úklidu půdy kostela sv. Martina s tím, že akce byla naplánovaná na sobotu 5. 3. 2022 od 8 hod. V uvedený den a hodinu se několik dobrovolníků sešlo u kostela a po krátkém seznámení se s postupem prací a ujasnění si úkolů ze strany hlavního organizátora Otmara Diehla se začalo se samotným úklidem. Část skupiny se odebrala do půdních prostor (tzn. mezi klenbový strop a krov) a začala s vyklízením všeho nepotřebného, co se v těchto místech za poslední desetiletí nashromáždilo. Postupně se vyklízely prostory nad oratoří (nad kaplí sv. Josefa), kněžištěm a pak nad celou lodí. Nacházel se zde nejen léty nashromážděný a usazený prach, ale i další různé věci, které zde v rámci oprav zanechali v minulosti řemeslníci. Vše bylo pak postupně přemístěno v kbelících do prostoru věže, kde oknem nad hlavním vchodem bylo po provazech přes kladky spouštěno dolů. Dole se původně připravený přívěsný vozík docela rychle naplnil, tak bylo potřeba přistavit další. Co se nevezlo do vozíků, bylo provizorně uskladněno na plachtu. Ve spouštěných kbelících bylo kde co. Kromě již zmiňovaného prachu to byl dřevěný materiál (desky, trámký, špalky, ...), kovové předměty (tyče různých profilů, hřebíky různých velikosti a tvarů, tesařské skoby, rumpály na spouštění starého osvětlení, ...), zbytky elektrorozvodů různého stáří a provedení, rozbité skleněné flašky, plechový hrnek s vyrobeným drátěným uchem (asi na hřebíky), cihly, stavební suť, kusy linolea, koberce střešní lepenka, kusy střešní krytiny, papírové obaly různého stáří, igelity, černý kovový kříž, či dokonce mantel (plášť) na kolo.

Závěrem lze konstatovat, že se akce vzhledem k dobré organizaci, počtu zúčastněných a celkovému množství nahromaděného odpadu vydařila a měla smysl. A za to je potřeba všem poděkovat.

KM

VŠUDE PRACHU...

Ráno 5. března jsem se vydal ke kostelu sv. Martina, kde byla domluvená brigáda na úklid půdy kostela. Myslel jsem si, že na brigádu přijde jen pár lidí a práce bude za chvíli hotová. Byl jsem příjemně překvapen, kolik se nás před kostelem sešlo. Až jsem si říkal, že nás je moc, ale to jsem ještě netušil, co nás čeká. Zúčastnili se nejenom zkušený farníci, ale přišli pomoci i mladší ročníky. Téměř všichni jsme se přesunuli do půdních prostor kostela. Půdu kostela jsem dobře znal už od dětství, jelikož jsem tam chodil s dědou, který se staral o elektrické zařízení pro provoz zvonů. I přesto jsem se podíval na místa, která jsem ještě neviděl. Začalo se postupně s čištěním v klenbách, kde byla nejen suť a různý materiál, třeba z rekonstrukce střechy, ale především prach. Nebojím se říci, že místy se možná jednalo o stoletý prach. Úklid byl opravdu pečlivý. Celý prostor se nejen uklidil od hrubých nečistot, ale půda byla i poctivě zametená. Protože se jedná o uzavřený prostor a všude byl již zmíněný prach, po chvíli byla celá půda jako v mlze. Úklid byl provedený od části nad oltářem a postupně, až k věži kostela, kudy se plné kýble svážely po laně dolů před kostel. Před vstupem do kostela byli další brigádníci, kteří kýble

vyprazdňovali do připravených přívěsných vozíků. Nepořádku bylo hodně, a tak nakonec ani dva vozíky nestačily. Naštěstí bylo brigádníků dost, a tak byla půda uklizená po poledni. Jakmile jsme skončili a vyšli jsme ven před kostel, byli jsme k nepoznání. Myslím, že bychom z fleku mohli dělat čerty, jen ten Mikuláš nám chyběl. Po ukončení všech prací bylo pro brigádníky nachystáno tekuté občerstvení. V případě, že bychom během brigády vyhlasovali soutěž o „nejfajnější montérky“, jistě by vyhrál náš pan farář. Ale pokud by byla soutěž o „nejumazanějšího“ brigádníka, horkými kandidáty by byli všichni zúčastnění. LH

SVĚTEC MĚSÍCE

Sv. Heřman Josef

Připomínka: 7. dubna

Postavení: kněz, řeholník a mystik OPream

Úmrtí: 1241 nebo 1252

Patron: matek, dětí a hodinářů

Atributy : chlapec, jablko, Ježíšek s Matkou, kalamář, kalich, klíč, růže, psací náčiní, premonstrát,

(Perokresba je z knihy *Leben der Heiligen Gottes*, vydaná v roce 188)

Životopis

Narodil se ve 12. století v Kolíně a od dětství podléhal mystickým vizím. Původně měl být hodinářem, pak však vstoupil do premonstrátského řádu, kde se stal knězem. Opat jej pověřil péčí o stravu spolubratrů, při níž se osvědčil trpělivostí a poslušností. V duchovním životě prý dosáhl mystického sňatku. Nakonec byl sákristiánem, skládal hymny i výklad k Písni Šalomounově.

Odměňovaná důvěra

Pocházel z chudé rodiny v Kolíně nad Rýnem. Od sedmi let chodil do školy a po ní spěchával do kostela, kde celé hodiny vydržel před sochou Boží Matky s Ježíškem na klíně. Dětsky důvěrně s nimi

rozmlouval, jakoby se nejednalo o sochu, ale právě bytosti. Vyprávěl, co měl na srdci a rád se dělil. Legenda uvádí, že jednou podal Ježíškovi jablko a on natáhl ruku a vzal si ho. To nám připomíná, že to, co dokážeme myslet opravdově, milující Bůh opravdově přijímá a dobrotu srdce odmění.

Pannu Marii nazýval svou matkou a rúží. Často si připomínal Ježíšovu chudobu na zemi i jeho potupy a utrpení. Pak měl radost i se své chudoby a obzvláště z případného pohanění. Svět mu připadal jako moře pokušení a již ve 12 letech se rozhodl pro vstup do premonstrátského kláštera ve Steinfeldu. Snad právě proto, že sv. Norbertem byl řád svěřen pod ochranu Matky Boží a v Heřmanově srdci k ní hořel plamen lásky. Asi tou dobou nebo později se vyučil hodinářem.

Po té co přijal řádové bílé řeholní roucho, byl poslán za dalším vzděláním do kláštera ve Frisku. Tam se vzorně učil, jen spisy pohanských řečníků neměl rád. Prý mu z nich vanul puch plesniviny. Zato nad spisy církevních otců pociťoval sladkou rozkoš. Po studiích se vrátil, složil řeholní sliby a přijal kněžské svěcení.

Jeho sny o setrvávání v rozjímavých modlitbách se rozplynuly, když byl pověřen péčí o stravu. Ochotně a pokorně ji zajišťoval a sloužil při stole. Sám se nejraději postil o chlebu a vodě a když si stěžoval P. Marii, že už nemůže dlouho setrvávat na modlitbách, ona ho uklidnila: když koná uložené povinnosti tím, že posluhuje bratrům jakoby sloužil Kristu a Bohu, přináší nejmilejší oběť.

Po nějaké době dostal úřad sákristiána s péčí o chrám, posvátné nádoby a bohoslužebná roucha. Tak bylo vyhověno touze jeho srdce, aby se více mohl věnovat rozjímání. Občas před oltářem strávil celou noc. Snad proto, že vynikal čistotou, láskou a úctou k Boží Matce, začali ho bratři nazývat Josefem. Jeho pokora a skromnost se bránily přijmout jméno snoubence P. Marie, až se mu prý ona zjevila s andělem, který mu oznámil, že se mu nejsvětější Panna zasubuje, jako byla zasoubena Josefovi, a že si přeje, aby přijal jeho jméno.

Častými mystickými zážitky s P. Marií a hlavně až přehnaným asketickým životem Heřman Josef tělesně zeslábl a pak povážlivě onemocněl. Tu si kladl za vinu, že sám zapříčinil, že nemůže bratrům sloužit. A Panna Maria ho z jeho sklíčenosti vyvedla tím, že mu vyprosila zdraví. Jeden životopisec napsal, že byl jako pšeničné zrno rozemílán dvěma žernovy, jednak slastmi, jednak utrpeními.

Patřil též ke ctitelům svatých přátel v nebi. Na počest sv. Voršily a jejích družek složil chvalozpěv a to i nápěv k němu dle zpěvu panen při mystickém zážitku. V té době byly zároveň nalezeny jejich ostatky a Heřman Josef si u představené Voršilek vyprosil lebku sv. Gertrudy.

K jeho velkým ctnostem patřila dojemná pokora. Stavěl se jako nejmenší a nejnehodnější, spokojil se starším záplatovaným řeholním rouchem a byl dokonale poslušný představených. V klášteře také spravoval hodiny a vyzařoval zvláštní kouzlo. V pozdějším věku se pustil do psaní výkladu ke starozákonní Písni Šalomounově. Protože ho k tomu povzbudila P. Maria, jeho dílo mělo ty nejlepší kvality. Při práci nad psaním prožíval rozkoš a vzdaloval se všemu pozemskému.

V posledních letech se připravoval na smrt, kterou si předpověděl, stejně jako hrob. Dožil v Hovenu u Zülpichu, v klášteře, do něž byl cisterciáckými řeholnicemi povolán k vykonání velikonočních obřadů. Když ho tam vítaly, ukázal svou holí na jedno místo na hřbitově a řekl jim: „Tady mě pohřbete.“ O několik týdnů později v Hovenu zemřel a byl pohřben. O roku jeho úmrtí se zachovala dvě data nerozlišitelné věrohodnosti, buď zemřel v roce 1241 nebo 1252. Později byly jeho ostatky s velkou slávou přeneseny do Steinfeldu , kde jsou uloženy a uctívány dodnes. Na jeho hrobě se děly zázraky. Kanonizován byl v roce 1960.

Je portrétován v kněžském oděvu, jak drží malého Krista a jablko, které mu daroval, a s bílými růžemi, které připomínají jeho zasvěcení Marii, "Tajemné Růži".

Autor: Anthonis van Dyck

Svatému Heřmanu Josefovi je přidělen i oltář v kapitulní síni Strahovského kláštera v Praze.

Hrob svatého Heřmana Josefa v Steinfeldu.

Autor: Charlie1965nrw

POVÍDKA NA NEDĚLI

Přes řeku obtíží

Velmi unavený poutník dorazil ke břehu řeky. Nebyl tam žádný most, přes který by přešel. Byla zima a hladina řeky byla pokrytá ledem. Stmívalo se a on se chtěl dostat na druhou stranu, dokud je ještě vidět. Přemítal, jestli ho led unese. Po dlouhém váhání si v obavách klekl a pomalu, velmi opatrně se začal plazit přes led. Doufal, že když dobře rozloží váhu svého těla, led se neprolomí.

Když se takto zvolna a bolestně doplazil zhruba doprostřed řeky, zaslechl najednou za zády zpěv. Z šera se vynořily sáně plně naložené uhlím a tažené čtyřmi koňmi a jejich kočí si vesele a bezstarostně zpíval. Zatímco poutník se ustrašeně vlekl po čtyřech, kočí, jeho koně, sáně i těžký náklad uhlí letěli přes stejnou řeku jakoby hnáni větrem!

Příběh ukazuje, jak mnozí z nás procházejí životem. Někteří stojí na břehu před rozhodnutím, neschopní dobrat se nějakého řešení. Jiní stojí na břehu a snaží se sebrat odvahu, aby přešli na druhou stranu úkolu nebo problému, kterému čelí. Někteří ustrašeně lezou a plazí se životem jako po tenkém ledě. Nemají dost silnou víru, o kterou by se opřeli. Ale jsou i takoví, kteří lehce letí životem a po cestě si ještě pískají. Jejich víra je neotřesitelná.

Když narazíme na řeku obtíží, nemusíme se bát, ani se nemusíme životem plazit. Bůh slíbil, že nám pomůže, a s Boží pomocí se můžeme bezpečně a radostně dostat na druhou stranu.

Na celý úvazek

Jeden podnikatel dostal otázku: „Jaké je vaše povolání?“

„Jsem křesťan,“ zněla odpověď.

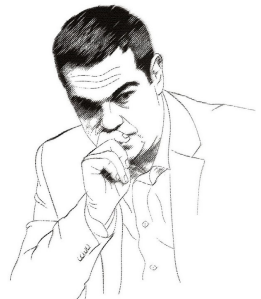
„Ale jaké je vaše zaměstnání?“ ptal se novinář.

Odpověď byla stejná: „Jsem křesťan.“

„Nerozumím,“ naléhal reportér. „Čím se živíte?“

„Poslyšte. Mým zaměstnáním na celý úvazek je být křesťanem.

Ale abych mohl platit účty, vlastním obchod s nábytkem.“

PRO ZASMÁNÍ

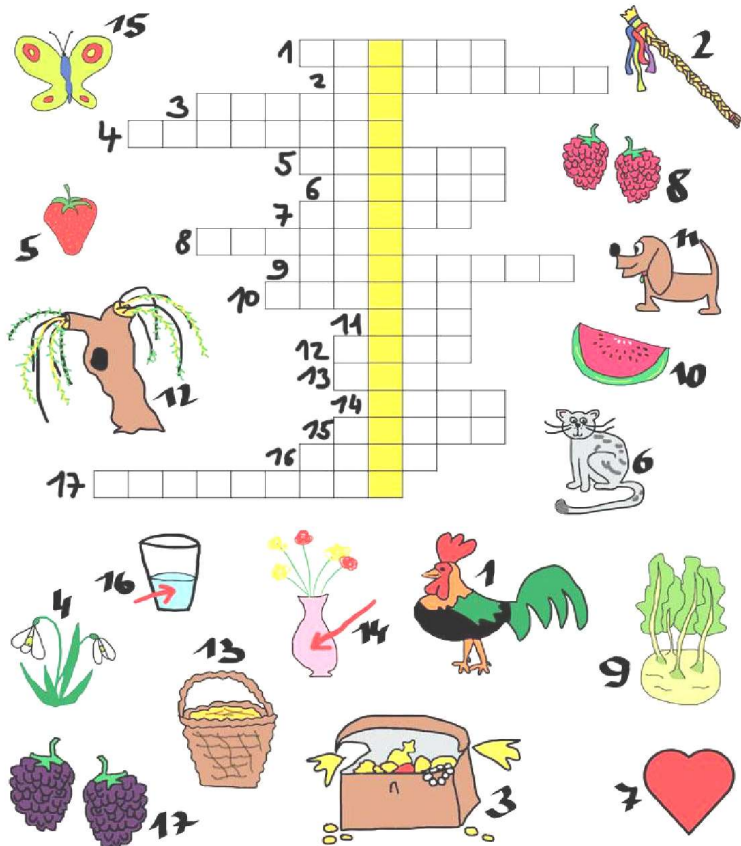
Jeden zbohatlík udělal velikou párty. U své luxusní vily měl obrovitý bazén plný tropických rostlin, krokodýlů, piraň a jiných lidožravých živočichů. Hostitel na začátku prohlásil, že pokud se někdo odváží a přeplave napříč bazénem, tak mu on v rámci svých širokých finančních možností splní tři přání. Nikdo se samozřejmě nehlásil, takže se všichni věnovali normální zábavě. Jednou se ozvalo velké šplouchnutí. Oči všech padly do bazénu, kde se kdosi zuřivě snažil dostat na druhou stranu. Za zadkem mu cvakaly krokodýlí čelisti, ale měl štěstí a podařilo se mu to. Hostitel k němu přiběhl a povídá: „To je neuvěřitelné. Jste cvok, ale fantastický. Řekněte svá tři přání.“ Chlápek se ještě ani nevydýchal a povídá: „Eh, támhle ve vitrině ta vaše brokovnice, dejte mi ji. Jo, a potom, v tom šupletí dole určitě budou nějaké patrony, ty mi taky dejte. A za třetí mi ukažte toho magora, co do mě strčil!“

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Před námi jsou Velikonoce. Chodíte koledovat s pomlázkou? Víte, co se u koledování říká? Vyluštěte v tajence.

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „**BŘEZEN ZA KAMNA VLEZEM“**

SKRÝVAČKY

Máme za sebou kus cesty a šlape trpělivě celou dobu. • Do koupele jsme mu přidali borovicovou vůni. • Zavolal pomoc hned, i tak ale dlouho čekali, než přijel správce. • Během chvíle se zvedl prudký vítr, a než kamarádi stihli zareagovat, smetl několik stanů. • Na konci výletu si zlomil ošklivě turistickou hůlku.

Najdeš ve větách 5 křestních jmen?

Najdi 7 rozdílů mezi obrázky

Můžeš si tento zvířátkový šmigrust vymalovat.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na duben 2022

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	4.4.	18.00	Za + manžela Wenera Steffka, zetě, rodiče z obou stran, duše...	
Út	5.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	6.4.	18.00	Za Bernarda Kocura, rodiče a za živou rodinu	
Čt	7.4.	18.00	Za + rodiče Jindřicha a Cecílii Vitáskovy, + dceru, syna a dva...	
Pá	8.4.	Záb 18.00	Za + Zbyňka Cahla – měsíční	
So	9.4.	7.00	Poděkování za dar života, víry, mateřství s prosbou o b.pož...	
Ne	10.4.	7.00		Květná
Ne	10.4.	Záb 8.30	Za Lydii Kotalovou, manžela a dvojce rodiče	Květná
Ne	10.4.	10.00	Za Adělu Hlubkovou, manžela a rodiče z obou stran	Květná
Po	11.4.	18.00	Za Hermana Manderlu, syna a živou rodinu	
Út	12.4.	6.30		
St	13.4.	18.00	Za Josefa Nevřelu, rodiče z obou stran a duše v očistci	
Čt	14.4.	18.00	Za rodiče Toškovy, syna, zetě a za živou rodinu	Zelený
Pá	15.4.	17.00	VELKOPÁTEČNÍ OBŘADY	Velký
So	16.4.	19.00	Za živé a + farníky	Bílá
Ne	17.4.	7.00		B.Hod
Ne	17.4.	Záb 8.30	Za + rodiče, dva syny a dceru s manželem	B.Hod
Ne	17.4.	10.00		B.Hod
Po	18.4.	7.00	Za padlé vojáky a oběti 2. světové války z Dolního Benešova	
Po	18.4.	Záb 8.30	Za Antonína Balarina, švagra Josefa, dvojce rodiče, živou rod....	
Po	18.4.	10.00	Za živé a + farníky	
Út	19.4.	6.30		
St	20.4.	18.00	Za + Albínu Vodákovou a manžela, prarodiče z obou stran a př...	
Čt	21.4.	18.00	Za + rodiče Josefa a Editu Pačkovy a dar zdraví pro celou živ. r.	
Pá	22.4.	Záb 18.00	Za Josefa Dedka, rodiče z obou stran a za živou rodinu	
So	23.4.	Záb 11.00	Svatba:	
So	23.4.	ČK 17.00	Za Marii Baránkovou a rodiče z obou stran	
Ne	24.4.	7.00	Za + děkana P. Bedřicha Prchalů	
Ne	24.4.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Adamíka (ned.90 let) a za rodiče z obou stran	
Ne	24.4.	10.00	Za + Jindřicha Kupku a za celou živou rodinu	
Po	25.4.	18.00	Za + Jana Pavlenku, manželku, otce a živou rodinu	
Út	26.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	27.4.	18.00	Za Alfonse Bargla, rodiče a jejich sourozence	
Čt	28.4.	18.00	Poděkování P.Bohu za 50 let manželství, dar zdraví s prosbou...	
Pá	29.4.	Záb 18.00	Prosba o ochranu P.Marie za živou rodinu a duše v očistci	
So	30.4.	7.00	Za Aloise Hartoše, rodiče z obou stran, 2 bratry, za švagrové ...	
Ne	1.5.	7.00	Za živé a + členy Bratrstva sv. Josefa	Odpust
Ne	1.5.	Záb 8.30		
Ne	1.5.	10.00	Za živé a + hasiče z Dolního Benešova a Zábřehu	Odpust

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

BOŽÍ NÁRUČ

Všimněme si někdy, jak se chovají malé děti. Když si hrají s ostatními dětmi, získávají čím dál větší odvahu a vzdalují se od svých rodičů. Ale v určitou chvíli se otočí na svou maminku, přiběhnou zpět k ní,

obejmou ji, jak říkají psychologové - „doplní svou citovou nádobu“ a zase se mohou vrátit do toho svého světa.

Ježíš Kristus je pro nás příkladem takové dětinské oddanosti a lásky. On sám se vracel každý večer do Otcovy náruče, aby s Ním byl na chvíli sám, mluvil s Ním o všem, co ho trápilo nebo potěšilo a také aby načerpal sílu jít dál.

Měli bychom se také naučit důvěřovat Bohu, je to náš nebeský Otec, má nás rád a myslí to s námi vždycky dobře.

Nebojme se vracet do Boží náruče. Nebojme se s Ním mluvit o všem, co máme na srdci. Nikdy Ho nepřestaneme zajímat.

V. Dudová, katechetka

At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné, a sváteční chvíle.

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypríana Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/> Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917